

Bibelreflektion på kyrkorådssammanträdet den 4 mars 2026

I söndags, andra söndagen i fastan, läste vi verserna 3 till 9 i Markus 14 och hamnade i Betania hemma hos Simon några dagar före påsk. Jesus var en av gästerna där. Mitt i middagen kom en kvinna in i huset och smörjer Jesu huvud med olja. I Markus evangelium har hon inget namn, som så många kvinnor i vår tid.

Dagen innan startade ett storkrig i Mellersta östern, och våra böner går till alla oskyldiga som nu och tills nu har jagats ned, fängslats, torterats och dödats.

Vi avstår från generaliseringar och svart-vita beskrivningar, men vi ber om att få bli ianspråktaga, och är öppna för att vi är delaktiga i världens allvarliga läge. Vi ber om kraft att göra vad vi kan, i det lilla som i det stora.

Vad vet vi om Betania som vi hamnade i? – Vi vet att det var där syskonen Marta, Maria och Lazarus bodde. I Betania hade Jesus alltså vänner och en fristad.

Vi vet att Betania nog betyder ”fattigdomens hus”. Det var alltså i fattigdomens hus som Jesus hade sina vänner.

Berättelsen förekommer i sin grundstruktur även i Matteus och Johannes evangeliet. Men episoden skildras på lite olika sätt.

I Matteus 26:6-13 står det uttryckligen att det var lärjungarna som hade invändningar mot att den dyra oljan slösades på detta sätt.

I Johannes 12:1-8 verkar det som festen är hemma hos de tre syskonen, att Marta hjälper till med serveringen, att Lazarus ligger till bords med gästerna och att det är Maria som smörjer hans huvud.

Dessutom framförs invändningar mot det kvinnan gör med all olja hos evangelisten Johannes inte av några personer utan endast av en person, och då faktiskt en namngiven lärjunge, och inte förvånande Judas Iskariot som senare skulle förråda Jesus just för pengar.

Oavsett hos vilken evangelist vi läser om episoden så duttar eller baddar inte kvinnan utan hon håller dyrbar balsam över hans huvud, som därmed rinner över hela hans liv och kropp.

Hon bekräftar därmed Jesu messianitet som utifrån jesajatraditionen kan beskrivas som den lidande konungsliga tjänaren, och förbereder, alltså som en nästan realistisk balsamering Jesus för hans begravning.

Det är två saker som talar särskilt till mig i Markus evangelium om kvinnan som håller dyrbar olja över Jesu huvud.

Det ena är att Jesus behöver kvinnan för att mogna i sitt medvetande och identitet som Messias – Guds smorde.

Det andra är Jesu ord om henne: Hon har gjort vad hon kunde.

Och dessa två saker gör att Jesus helt rätt konstaterar:

- ”I förväg har hon sört för att min kropp blir smord till begravningen. Sannerligen, överallt i världen där evangeliet förkunnas skall man också berätta vad hon gjorde och komma ihåg henne.”

Du och jag hoppas nog att Gud tänker detsamma om oss som Jesus, domaren gav uttryck för när han om kvinnan sade: Hon har gjort vad hon kunde.